

CALICUL

— UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor TEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

Impresii de toamnă

Ce dulce este toamna cu tot parfumul ei
Când vântul hoinărește prin frunzele de tei
Și le sărută 'n treacăt sărut de nenoroc
De cad noian de frunze foșnind din loc în loc
Iar funerarul cântec străbate 'n infinit
Prin codrul plin de jale, prin prundul desfrunzit.
Sărmane frunze-ajunse de-al sortii crud destin,
Pădurea întristată vă este țintirim
Iar ploile și neaua și grindina și vântul
Din voi vor face iară cu mult mai gras pământul,
Vor sătura cu sevă din rădăcini copacii
Și s'or gândi cu jale în iarna lor săracii
La zilele frumoase din luna Mai, când voi
Râdeați cu gâza mică în crâng și în zăvoi
Vă sărutați în treacăt, discret, cu boarea serii
Și nu știți de chinuri, de sbuciumul durerii.

De ftizie atinse, acum zăceți uitate
Iar vântul răscolește troene aruncate,
Deșertăciunea vieții rânjește aprig iară
Pe când sârmanul codru e casă mortuară.

Se sbate omenirea 'n vălmășagul vieții
Prin frunzele uscate elanul tinereții
Sbucnește 'n energie cerând acum intrare
Ca mugurii pe creangă sub raza cea de soare,
Zadarnic frunze moarte foșnesc îngălbenite
Căci rostul lor în viață s'a stins pe nesimțite.

Zadarnic baciul Cicio oftează în alcov
 Căci nu îi mai ajută nici taica Woronov
 Sau doftor Alexandru în van să opintește
 Căci frunza 'ngălbenită ea tot nu înverzește
 Ori chiar baciul Gyulucă cu glasul său afon
 Zadarnic strigă gloata în noul Babilon;
 Din țărăniști cu sguardă ori chiar din cei „steriști”
 El n'o putea să facă celebrii „maniiști”
 Căci peste-aceste mutre de-antichități târzii
 Puternic se ridică din vechiul căpătâi
 Falanga cea de tineri cu forțe renăscute
 Lăsând să fermenteze uscate foi căzute.

Ce dulce este toamna cu nostalgia ei!
 Când cad așa pe gânduri în vechiul meu bordei
 Mă 'nchipui mult mai mare în sărăcia mea
 Visez cu frunza moartă și e mai bine-așa.

Lică Chitaristu

Doina împroprietăririi

A sosit o veste în sat
 Că-i jale în consilierat
 A intrat deodată „holera”
 Ce-o să facă nenea per. A?

Si-Mulescu om cuminte
 A luat-o înainte.
 Fiind din post suspendat
 La Moșie a plecat.

Nenea Ion — tot la mare
 Nici măcar ideie n'are
 Agronomu-șef îi scrie
 Că-i pericol, și să vie.

Plecând cu trenul simplon
 La văzut pe Angel Ion
 Care la Brașov în gară
 Studia reforma agrară.

«Tu colega ce-ai făcut
 De când nu te-am mai văzut
 Eu și pământul l-am vândut
 Și fermă n'am mai făcut.

Dar cu opt ferme de dor
 Ce zici frate, nu-i ușor
 Areopagul ăla agrar
 Nici nu s'a gândit măcar.

Eu în Brașov, ferma 'n Sibiu
 Ce formă are zău nu știu
 Dar fiind un ag titrat
 Am cerut și mi sa dat.

Dar chiar rezervele de stat
 Tot noi le-am administrat...
 Și'n Brașov și în Sibiu
 Și pe unde nu mai știu.

Sigur vom fi decorați
 Se poate chiar înaintați
 Și lumea se va mira
 Cum am știut opera,

Moșia din Bruck și Thal
 Am făcut-o laseaval
 Și am cerut proces-verbal
 După ce am ajuns la mal.

La comisia de ocol
 Am lovit cu tatu 'n gol
 Nea Petrache s'a aprins
 Și deodată ne-a respins

Fiind aproape sf. Ană
 Am trecut la județană
 Că să-i spunem să aprobe
 Numai în vre'o 2 slove.

Am motivat cu totu iar
 Contractele și nu 'nzadar
 Fiind în interesul țării
 Darea grabnică aprobării.

La județană ne-a lovit
 Constantin cel rău cumplit
 Părându-i-se neechitabil
 Să luăm atât loc arabil.

La justiție am pierdut
 Ce mai avem de făcut?
 La București să ne'ntâlnim
 Unde sigur revenim.

La București „s'a aranjat”
 La Sibiu s'a 'ntabulat
 Ferme nu se înființat
 Ci Sașii l'au cumpărat.

Vânzătorii au pachetat
 Din Sibiu au și plecat
 Cu sume frumoase de bani
 Vai de voi cinstiți țărani.

Știe tot.

Știe el de ce.

— De ce ginere mergi a-
 cum așa de des la biserică.

— Mă rog la D-zeu ma-
 mă soacră, să-ți păstreze
 locul în rațu, că văd că ai
 de gând să mai trăești, cu
 toate că oamenii de seama
 d-tale au început să moară
 de mult.

„Astra“ la Zălau

Raportul special al trimisului redacției „Calicului“.

La grandioasele serbări ale Aстреi, organizate anul acesta la Zălau, în apropierea vechiului castru Porolisum, ziarul nostru a fost reprezentat prin emeritul ziarist Lucilius Beșa, coproprietar al revistei „Pupăza“.

Dăm în cele ce urmează raportul fidel al serbărilor, cari după ce se va vedea, au decurs *ceva-ceva* mai altfel decât ne spun ziarele, ale căror dări de seamă au fost tilcuite la un pocal de bere, după programul publicat cu trei zile înainte de a începe.

Raportul sună după cum urmează:

Prea onorată redacțiune a ziarului „Calicul“!

Zilele de 12, 13 și 14 Sept. 1926 vor rămânea meuitache în analurile istoriei culturale, politice și naționale ale Sălagiului.

Umbra marelui Gelu, înfrățită cu a fulgerătorului Mihai, au eșit strălucitoare ghin temeteul externității, unghie odihnyesc ghe veacuri într'o fericită uitare.

Poporul român, unit în cugget și simțire a alergat ghin tăche unghiurile patriei române, având în frunche pe vlădicii și preoții, pe profesorii și învățătorii, pe procatării și ghirecatorii ghe bănci, pe ablegații și executorii lui.

Uăă Doamnye! Mă ghescopăr cu respect înainchea falnicei falange ghe domni ghe român, pe cari am avut ocăjunyea să-i sălut la seara ghe cunoștință, organizată Sâmbătă seara în vasele saloane ale restaurantului Transilvania.

Am putut saluta în numele „Calicului“ pe neînfricții luptători naționali Dr. Aurel Dobrescu și Voicu Nișescu ghela Brașov, cari venisără în frunchea a două suche ghe trocasi în cămeși ghe noapche și cu căciuli ca a lui Mihai Vicheazu.

Acolo era, în fruntea Bihorgenilor d-l Dr. Demetru Lascu și Aurel Lazar, care știe să bge spirt în sufletul mulțimei naționale.

Venise Neculai Bratu și Pompiliu Simonetti în frunchea luptătorilor ghela Poplaca. Popa Sâmplăcean ghela Cornățel și Vidrighinescu ghela Ocna Sibiului.

În parchea despre orient a salonului celui mare, metropolitul ghela Sibiu cu toți membrii consistorului ghispatau cu mitropolitul și capitul Blajului, cum s'ar puche a combache mai cu sucțes baptismul și tăche secțiunile subversive. Tăți or căzut ghe acord că numai popa Florian ghela Racovița le poache pune capăt prin metoda sa ghe propagandă.

Comitetul central al Asociațiunii era în păr în salonul ghin stânga. Ghispata o conducea ghirectorul Vasile Bologa, iar notar al protocolului Dr. Ion Bunea, că Horică Petrescu îi bechiag iar secretarul perpetuu al acestui fel ghe conveniri soțiale, Vasile Gămulea a reposat ghe doi ani.

Mai la o parche dl Vaida-Voevod cu tăt statul major ghe o sută, luptători încercați în lupta pentru cultura românească.

La sfânta împărășanie a țivilizației naționale erau tăți episcopii și archiereii, încât che orbea strălucirea frunților lor și tu însuși spectator sântai că che copleşte oboseala minței și pîntecului lor întru înaintarea poporului suveran.

Ași mai înșira pe dl Aurel Vlad, Mișca, Mărie și alții, dar tătimpul și spațiul nu-mi permiche.

Tăți străluceau prin absența lor caracteristic națională și se distingeau prin grațioasa lipsă ghe atenție a nezuințelor și sfortărilor doctorului Preda, care știe el de ce a ținut să facă parte din Comitetul central.

Dupăce tăți or cînat și și-or păcăluit meringhea ce le-o mai rămas, într'o mușenie or plecat pela cășile lor, lăsândul acolo doar pe Alexandru Băcilă ghela Brașov. Acesta urmaș al lui Negru Vodă, văzând că nu mai poache dișputa singur, o adus

banda țigănyiască și-o tras o dișpută până a doua zi ghe răsună orașul ghe cântec:

La Zălav, la Zălau,
Noi ne-am adunat,
Dar pe cât sama iau
Nimeni nu-i la sfat.
Fincă la Zălau
Ca să vii se cere să șpesezi
Și țaranii vreau
La voroavă și cu ei să șezi.

* * *

A doua zi ținea să se țină serviciul divn. Da de unde să iai popi? Încă Sâmbătă sara s'a anunțat la episcopiiile ardelen. Tufă. Un aeroplan militar a plecat peste munții Bucovinei, în cinci ciasuri a fost la Chișinău, căci singur archiepiscopul de acolo era acasă. I-am spus năcazul. Acesta călugăr învățat cu osteneala și-o luat toiagul și cantorul ghela sobor s'a sult în aeroplan și Duminecă la ciasurile zece dimineața s'o slobczit la Zălau. O cetit ghin moliftele sfântului Vasile cel Mare, o binecuvântat lucrările adunării și, pentru-că nu se găseau automobile pentru astfel de oaspeți, comitetul organizator, l'a condus până la drumul ce duce spre Guruslău și i-o spus: „Meri așie ca două ciasuri tăt înainche și după aia se face la dreapta un gheal. Acolo ai să dai ghiun căpitan. Vezi că-l chiamă lorgă, da n'are barbă, că-i ghe pe ghin Bănat. El lucră acolo ghe punye o chiatră mare. Ți-o spunye el ce trăbue făcut.“

Prea sfântul a plecat cu cantorul pe jos spre Guruslău, iar noi am rămas să pertractăm cu socoata bugetului, până o făcut el slujba monumentului lui Mihai Vicheazu.

Am dișputat „propunerile întrate în termenul reglementar“ și ne-am dus la „masă comună la restaurantul Transilvania. Bilete de masă se primesc la Biroul de cartuire și la librăria „Luceafărul“. Taxa de persoană 130 lei.

Bag seamă ghe aceia l-or trimes pe archiepiscop la Guruslău, că în graba cu care plecase ghin Chișinău, uitase să-și ia punga și Zălauanii or prins ghe veste că n'are cu ce-și plăchi masa el și cantorul.

La masa comună am mâncat papricaș și debrețeni colbasz. Ghiscursuri nu s'or ținut, că ne-am grăbit, conform punctului șepche ghin program, la „Tir de porumbei la Obor“.

Aici doi bicicași scocheau ghin o șcătulă căche doi porumbei și alți doi unguri groși la ceafă și burtoși trăgeau cu pușca cu două țevi în ei. Care cum căgya, bicicașii îl pringiau și-i sucea gâtul. Care porumbel era mai hamis, nu eșia ghin șcătulă și bicicașii îi punyia paprică pe coadă, ca să zboare, să poată unghuru să tragă.

Nye-am ghelectat foarche tare bine.

Sara o fost «festival artistic». Dă tătă minunyea s'a purtat un nod ghe fătută ghin Orășchie. O spus declămăciuni cu haz și s'o făcut hornar și-o jucat ca la comeghle, ghe-o răs tătă asistența c'ășa pui ghe ghiavol nu se veghe nici la Budapeșta. Și ghirectorul artistic al Asociațiunii, Neculai Băilă, o profejit că ghin această pruncă o să iasă o artistă cum n'o mai avut poporul năciunal.

Toată lumea o strigat vivat să che trăiască Dumnyezău, și i-o dat flori și bombonțuri căche o putut duce în brațe.

* * *

În ziua a doua punctul întâi ghin program „Pelerinaj la mormântul Eroilor din Zălău» nu s'a executat. Bag samă oaspeții s'or lăsat influențați de comegia lui Zaharie „Las' pe mâne». Și tot mâne s'or făcut.

Era cât pe ci să nu se vizi-teze nici monumentul lui Bărnuț, că o venit ordingyela căile ferate ca trenu să nu ștea la Guruslău să i-a pe oameni să-i ducă la Bocșa.

Și atunci s'o ridicat Soricu și li-o spus nylvan românește:

— Dacă nu stă trenul să ne ia, eu dau cu pietre în mașinist! Doctorul Preda, când o auzit, s'o pus în automobil și-o fugit, să nu fie martor la așa revoluție.

Așa o rămas acolo Soricu cu oamenii. Și s'or întins pe iarbă, le-o spus ghe polichică și le-o spus că numai Moșoiu e ca Mihai Vicheazu și ghe el să asculche.

Bag samă libărușii or unghes sa duc fac și propagandă subversivă.

Apoi, ca să doveghiască cât cura! au libărușii, când o văzut ghiorsu că vine, o luat o năframă roșe ghiela o fată ghin cap, o legat-o ghe bătă în formă ghe steag și cu mâna stângă o ținea în jos ca boactării, iar în dreapta avea doi bolovani și zicea: De nu stă, tăt le sparg capu la ai ghe pe mașină.

Da, când or văzut steagu roșu plecat ca la boactări, o stat. Și, când or văzut că nu e nici un bai, și numai ca să se suie poporul văciunal în vagoane, or înjurat și-or zis că nye țapă jos.

— Țipi pă mâni-ta, o zis Soricu, meri înainche, că che rup! Și-așe am ajuns la mormântul lui Bărnuț, unghes d.

Bogdan Duică o spus că marele orator ghepe Rîtul libertății o fost ghe-ai lui Mihalache.

Noi nu l-am ascultat, că ne-am dus la popa Barbulovici și ne-o dat vin bun și pită albă.

Da în vremea asta comitetul central evaporase, că n-am văzut nici urmă ghe comitet. Abia a treia zi, când mă întorceam cu raportul spre redăciunye am văzut în Cluj doi agenți de-ai doctorului Preda, cari mi-au spus că comitetul central s'a refugiat la Cluj, aflând ca Horia Petrescu e pe drum spre Zălău, cu uu teanc de opere originale și propuneri pentru propaganda ce trebuie să o facă alții pentru răspândirea culturii în mijlocul poporului suveran.

Lucillius Beșa

ziarist emerit și candidat la scaunul de vlădică al eparhiei Pîrlita.

La 15 Septemvrie

- Școală bărbate că azi s'o stunchit trenul.
- Da arză-l focu, cu eia cari îl poartă, parecă eu nu pot muri ca oamenii de omenie la casa mea.

Intre doi săteni.

- Ce-i cu școala noastră Ioane
- Ce să fie; pastorul slab, sugaci mulți și prea lacom!, nici tu un colț de coperiș trei ani, trebuia să sterpească biata vacuța înainte de vreme.

Plecarea în manevre.

— Noa pace bună Lino, dimineață plecăm în manevră.

— Sa ferească D-zeu, nu mi-i de împuşcat ca de împuşcat, dar mi-i ca iar te-o prinde blăstămatu de rus și iar nu te sloboade vre-o patru ani.

Ciclul anotimpului

Ziarul „România” al partidului național, explică acum, într'un lung articol, pentru ce nu s'a făcut fuziunea cu țărăniștii.

I

Când luna Mai ne surâdea prin
geamuri,
Și prin tei mijeau mărgăritare,
Un dor nebun de caldă pertractare
Imbobocea ușor pe orice ramuri;

Pornind-o de pe dealuri sălăgene
Lăsând în plata Domnului vecinii,
Ghiulucă părăsise Bădăcinii,
Privindu-și viitorul printre gene...

Ardea în pieptul lui, ca un tăciune,

O poftă fără leac de fuziune,
Ei, pofta joacă feste, buclucașa!

Și nu știu cum simțea și el
prin vine
O dulce turburare cum îi vine
Când Mihalache-și flutura cămașa...

II.

Dar mai târziu, încolo, către
vară
Când fu să fie nuntă (ca la
Cana)
Și când se'tinse masa la „Suzana”,
O arșiță de plumb caniculară

Se abătu greoaie peste lume
Stropind cu foc din gura-i blestemată,
Umplând cu zgură zarea transpirată.
Că nimănui nui mai ardea de glume.

Deci, și Ghiulucă-al nostru făcu
plata
Și se'ndreptă în grabă spre Sovava
Cu popa Man (duhovnic) în trăsură.

În urmă lui, un stol întreg de visuri
Murea încet pe margini de abisuri
Și se topi acordul, de căldură!

III.

Și-acum, când a'nceput să sufle
vântul
Purtând pe dealuri frunze ruginite,
Și când fiorul morții presimțite
Înghiață'n nopți pustii întreg pământul,

Se'nvăluie'n tristețe Bădăcinii,
Abandonat se simte azi Ghiulucă,
Și-adesea îl cuprinde-un dor de ducă.

Văzând cum cresc în pragu-i
mărăcinii...

Dar e târziu și'n frigul înserării
A înghețat elanul pertractării,
Cu anotimpul aspru și iernatic.

Melancolia peste toate-i doamnă,
Și'n asfințitul cerului de toamnă,
Stă trist și singur, un flăcău tomnatic...

Zosim Barometru

membru în comitetul de 5
(fost de o sută)

(din „Antologia Regionalistă”, de A. Hodoș.)

Unui parvenit

Când a atins vorbitorul
Și principii de morală
Ți s'a răscolit veninul
Și-al cazut deatunci în boala.

Unei milostive

C'ai fost darnică din fire
Ca fetița cu saracli
Nu mă mir, ca și acuma
Ești miloasă cu burlacii.

Au eșit apele.

- De ce este vinul ăsta apătos?
- Da, da, în anul acesta în multe părți a intrat apele în pivnița.

Poveste

A fost odată o pereche de oameni. Când au pășit la sfânta taină a căsătoriei bărbatul era june tomnatic, după ce în primăvara tinereții sale cam des sărise gardurile și părleazurile, iar ea șanțurile. S'au luat din dragoste.

Ei au trăit bine la olaltă, dar dela o vreme încoace, începuse găina a cânta cocoșește în casa creștinului, iar cocoșul a cotcoreza, cârăia, și clonțanea, ca cloștile.

Erau ei harnici că lucrau, mâncau și să odihneau. Pe timpul, când începeau poamele să se coacă, femeia fierbea dulcețuri după cum văzuse că fac doamnele la oraș; iar el un lasămă să te las, neavând de lucru să uita la ea și o întrebă: «ce faci tu?» «cu marafeturite acele»; «Ce să fac? Ia fac cățran pentru cloșani».

Nu mult după asta femeia să duce la târg să cumpere o pă-

reche de boi, dar lasă în grija bărbatului cei 30 de pui de corcodină cei avea, ca nu care cumva să-i ieie uliu, că atunci să n'o aștepte acasă că-i rupe biciul pe spate.

Bine zise el și după depărtarea ei s'a dus cu toți puii în grădină, unde, ca nu cumva uliul să-i poată duce, cu o sfoară lungă i-a legat pe toți de olaltă, tar el s'a culcat la umbra unui pom.

Când era să ațpească, uliul, ca fulgerul s'a slobozit pe ei și încleștând cu o ghiară un pui și cu ceialaltă altu, cât ai bate în pălmi s'a ridicat cu ei în slava tatălui.

Omul nu se putea desmeteci din uimirea cel apucase, că cum a putut uliul să-i ducă așa legați de olaltă. Desperat și necăjit cu gândul, ca să se otrăvească să dă și mănă celea cele trei borcane de cățran pentru cloșani. — Acum așa umflat, cum era s'a tăvălit în odaie pe jos și a început a horcăi, de ducea casa cu el.

Sara târziu, când muierea lui a nimerit acasă dela târg împiedecându-se în el era să-și rupă grumazul. «Cine-i acolo întrebă ea?» iar el îi răspunse: «taci nu vorbi cu morții.»

Acu el îi povesti tot din fir în păr ce a pățit până s'a otrăvit. Atunci ea i-a tras o bătaie de tot puzderii au eșit din spatele lui, iar ea în cealaltă zi s'a dus la tribunal de i-a intentat proces de divorț.

Plugar.

Mari schimbări la calea ferată

Dela 15 Septemvrie s'au făcut mari schimbări la calea ferată, despre care am fost încunoștințați direct de directorul într'o seară la „Nouă lămpi“.

S'a stabilit în fiecare lună câte o ciocnire mai mare și cinci deraeri mai mici. Morți și răniți 30% pe zone și distanțe;

Se va mări iuțeala, pentru că osile nu se aprind destul de repede;

Călătoria se va face astfel: în clasa I cei cu permise și bilete gratuite, în clasa II-a cei cu bani mulți, în clasa III funcționarii superiori, în clasa IV funcționarii mici, iar oamenii săraci vor călători pe jos pe lângă șine;

În fiecare canton va fi și bodegă și în fiecare gară crăjmă cu lăutari, pentru ca mecanicii să prindă gust la lucru;

Toți ceferiștii vor fi obligați să moară în serviciul căilor ferate, unii ziua, alții noaptea.

Când ai.

Când femeia-i cu păcate
Ține-o binișor de chică,
Nu pleca în societate
Ca te face de nimică,
Ca îndată-ți zice «taci».
Fiindcă doamna «are draci».

Stan Vorbălungă
despre „Tunse sau coște“.

Se zice că toți doftorii s'or spariat, că o dat o boala grea în hărele aștea de mueri. Unele vreau să-și tae părul de tot ca la armată, altele mai pocite vreau să poarte frizură ca slugoii, altele și mai și, vreau părul ca cortorarii, iar unele îl vreau așa cum li la lăsat Tata ceresc și Maica Domrului, doar să-i mai arete așa mai chișintel țasala.

Apoi cum mâțele sunt ca și fomeile, ele încă s'or befeșugit tot acum. Zice ca părul lor e scurt, n'au nimic cu el, dar coada e pricina. Nu vreau să mai poarte coada. Cotoii s'or adunat la un fel de congres și-or hotărât că desvorțeeza mintenaș momentan, dacă mâțele își tae coada, că muer-

retul încă poartă și azi surte și catrințe dindarapt, altfel prea ar fi zi de târg și la ele. După asta mâțele or mai cerut timp de răsgânduire și sfătuire.

Muerile nu prea au cerut timp de zăbavă. Muere-re și dracu. Multe au și pus foarfeca în păr, și și-au vândut părul la hoții de jidani ca să-l amestece cu lâna. Altele s'or tuns cu o mășinuță, cu care tunde coama și la armăsarii împăratești.

La urma urmei unul mai falos la cap o găsit leacul contra beteșugului mueresc. Ștreangul dela car să-l pui o zi în apă sărată, apoi să măsoari ciobănește cu el fedeleșul gol' al muerii și se vindecă fără doftor.

Doină jalnică.

Foie verde de mohor
Am fost și eu profesor,
Pe semne că mi-a fost dat
Să mă văd, ce n'am visat.

Sărăcuța mea școală
Ce mai loc pentru 'nvârteală,
Tarșasag pe acțiuni,
Pentru patrioții buni.

Dracu'n sfredel și ghelău,
Că destul v'am purtat eu,
Să vă poarte cine-a vrea,
Că eu am catedra mea.

Ca orice funcționar
Am carnet la buzunar
Pe tren când călătorim,
Că nu de geaba muncim.

Și prin excursii am fost
Și-am avut vagonul nost',
Suntem doară filantropi
Ori ce-ar zice domnil popi.

Lemne n'am prea cumpărat,
Că, vedeți, școala ne-a dat
Și-apoi ea-i a statului,
Statul are bani destui.

Auzeam pe nu știu cine
Că nu prea miroase bine,
Că nu prea avem fânețe
Și văcuța o să 'nțerce.

Foie verde, foie lată
Eu sunt cu fața curată,
Să dea seama cine vrea,
N'am nimic pe mâna mea...

...De ce să lăsăm din mână
Olcicuța cu smântână?

Să 'ncercăm la Stan și Bran
Doar o mai mulgem un an.

Accionar la muls.

Unui cunoscut.

Sunt modest bădică dragă
Daia — cum zici, — sunt vițel,
Tu mai întrecut, pe semne
Că ai mai crescut nițel.

Unui bănuitor.

Ca ți-am zis «măgar» vre-
odată
Mi se 'mpare că greșești!
Inșă nu știu cum să face
Ca știi gândul să-l ghicești?

Librăria Săteanului

Tipografie. — Legătorie. — Editură.

Sibiu, Str. Pintenului 1 (vis-à-vis de liceul „G. Lazar”).

**e complet asortată cu toate cărțile
școlare pentru clasele primare
-:- și secundare -:-**

Cărți ajutătoare pentru dñii învățători. Hărțile continentelor pe pânză, tablouri intuitive de toate felurile. Mare depozit de caete de diferite mărimi. Blocuri de desemn, caete de desemn, maculatoare, cretă, compase, penițe, creioane.

Domnii inv. la comande mai mari, — primesc rabat.

**Depozit de engros pentru domnii co-
-:- mercianți cu reduceri însemnate. -:-**

Liniale, bureți, sugativă, tampoane, călimări pentru școlari, mape de caete, ghiozdane, penale, herbare teuri, echere, cu un cuvânt toate articolele de papetărie necesare școlilor și elevilor cu prețuri avantajoase.

**Când veniți în Sibiu, înainte de a
cumpăra articole pentru școală și
cărțile necesare, dați pe la**

„Librăria Săteanului”

**(vis-à-vis de liceul George Lazar)
pentru a vă informa asupra celor
necesare.**